

Tähtsamad sündmused 1895. ja 1896. aastal.

Aastad laowad ajameresse ja aeg läheb lendes mööda, peatamata, tagasiöörmata. Inimesed sünnivad ja lõnnivad, töötavad ja wõitlewad, woogawad ja rändawad päew päewa, nädal nädala, aasta aasta järele — ja neid kõiki ootab surm, üht warem, teist hiljem. Glu lehetuu õitseb üksainus lerd ja mitte enam. Nagu iga aasta enne, nii laseme ka tänawu minewiku rõõmsad ja turwad mälestused oma waimusilma eest mööda minna.

Kui 1894. aastal meie lallis Maaisa Aleksander III. oma ihusilmad igawesele hingusele linnu pani, läis lurbtuse ja leinakahin läbi suure, wägewa Weneriigi. Aga see lein muutis end warsti jälle rõõmiks, kui meie praegune Kõrgestawalitsew armuline noor Keiser Nikolai II. Aleksandrowitsh meid oma warju alla wõttis. Uus tulewiku lootus, uus õnn, uus rõõm asus meie hinge, ja usaldusega waatafime meie üles sõrge noore Keisripaari poole, aga weel ei olnud õnn täielik. Sääal linnis Suomal noorele Walitsejapaarile 3. novembril 1895 wäitese tütre, leske Olga nimelise pandi. Tuhanded õnnesoowid woolasiwad sõrge krooni juurde ja miljonid palwed tõusiwad üles taewa poole. Ja nüüd, 1896. aastal, mil Kõrge Madesteedid end püha kroonimise läbi 14. mail suure Weneriigi alamatega end lihasiwad, on Weneriigi miljonite truude alamate õnn piirita. Seda näitas ka see suur osawõtmine, mis kroonimisest wõeti. Sada-tuhandete wiisi woolas inimest „emalisesse“ Moskwasse, et ise oma filmaga seda toredust ja auu ja uhkust näha saada. Ka Geslaste saadikud — igast kreisist üks walla-

wanem — oliwad sääal. Pidu oli nii suurepäraline ja hiilgaw, nagu sarnast ial enne ei ole nähtud ega kuulnud. Seda tõendawad nii wälja- kui ka omamaa ajalehed ühest suust. Paraku ei jätnud õnnetus ka seda pidu puutumata. Umbes 2000 inimest saiwad sääal kroonimise pidu mälestuseks Gedinka wäljal ärapeetud rahwapidul surma ja haawatud, mis wäga lurb oli.

Kroonimise auuks peeti ka meie kodumaal rohkesti pidusid. Kõige suurem nendest aga oli muidugi Tallinnas 8., 9. ja 10. Suunil ärapeetud VI. suur üleüldine laulu pidu, millest umbes 5000 lauljat ja mängijat tegewalt osawõtsiwad. Pidu asutajad oliwad Tallinna Gesti seltsid „Estonia“ ja „Lootus“. Pidu ise läis wäga ilusaste lorda ja jättis häa mälestuse järele. Ta andis uuesti tubli tunnistuse, et Gesti rahwas lauluarmastaja rahwas on. Niisasti Gesti, kui ka Wene- ja Salsa ajalehed tõiwad liitwad armuõttused. Ainult mõned ülsitud ei olnud piduza rahul — mis pärast, les seda teab! Pidulõne pidas Dr. S. Hurt, ja see lõne oli kõigiti wäga tuumakas ja ilus. Niisama hästi saiwad laulud ja mängud ette kantud. — Elagu, kõlugu Gesti laul!

28. mail awati Nishni-Nowgorodis suur wäljanäitus, mis rohkesti osawõtmist ja liitust leiab. Ka palju Gestlast on sääal käinud.

Surmawikat on meie lehelte maha niitnud Liwimaa kuberneriherra, kindralleitenant Sinowjewi, seda Liwimaa kubermang südamest taga leinab. Ta on meie kubermangu nii mitmel wiisil paremale järjele tõstnud. Rahu tema põrmule! Sinowjewi asemele nimetati Liwimaa kuberneriks kindralmajor Surowzew, les ka juba oma ammetit on alganud.